

15. december 2004

Samspelet mellem private fonde og den offentlige kulturpolitik

Resumé

Private fonde og virksomheder har i mange år spillet en vigtig rolle for det danske kulturliv, og for en lang række kulturinstitutioner udgør de private bidrag et vigtigt supplement til den offentlige kulturstøtte. Kulturministeriets departement har undersøgt private donationer og sponsoreres omfang og anvendelse på de statsstøttede kulturinstitutioner i Danmark. Undersøgelsens baggrund, genstand, organisering, proces og resultater vil blive nærmere gennemgået nedenfor.

Generelt viser undersøgelsen, at den private støtte til de statsstøttede kulturinstitutioner har haft en stigende tendens i en årrække og i 2003 udgjorde 384 mio. kr., hvoraf 158,6 mio. kr. var bidrag til byggeprojekter.

Samlet set udgjorde sponsorer og donationer 8,7% af kulturinstitutionernes indtægter i 2003 når sponsorer og donationer til byggeprojekter regnes med.

Fordelt på de forskellige institutionsområder er fordelingen i 2003:

	Ensembler (orkestre)	Teatre	Spillesteder	Museer	Biblioteker	Uddannelsesinstitutioner	Skabende kunst 1	Andre statsinstitutioner 2	I alt (for alle kulturinstitutioner)
Sponsorer i % af samlede indtægter (ex. sponsorer til byggeprojekter)	3,8 %	2 %	2,4 %	8 %	0 %	0 %	1 %	30 %	4 %
Donationer i % af samlede indtægter (ex. donationer til byggeprojekter)	0,6 %	0 %	0%	2%	1 %	1 %	0 %	1%	1%
Samlede indtægter i mio. kr. (ex. private bidrag til byggeprojekter)	235 mio. kr.	1.084 mio. kr.	133 mio. kr.	1.470 mio. kr.	610 mio. kr.	564 mio. kr.	142 mio. kr.	23 mio. kr.	4.261 mio. kr.
Samlede private bidrag ex. byggeprojekter i mio. kr.	8,7 mio. kr.	34,1 mio. kr.	3,2 mio. kr.	154,3 mio. kr.	8,5 mio. kr.	8,2 mio. kr.	1,5 mio. kr.	7,1 mio. kr.	225,4 mio. kr.
Private bidrag til byggeprojekter i mio. kr.	-	-	0,4 mio. kr.	158,2 mio. kr.	-	-	-	-	158,6 mio. kr.

1. Kategorien ”Skabende kunst” indeholder følgende institutioner: Det Danske Filminstitut, Statens Værksteder for kunst og kunsthåndværk, Charlottenborg Udstillingsbygning, Danish Crafts og Akademirådet
2. Kategorien ”Andre statsinstitutioner” indeholder følgende institutioner: Dansk Sprognævn, Folkemindesamlingen og Det Danske Sprog- og Litteraturselskab.

Som det fremgår af tabellen, er der meget store forskelle på hvor meget de forskellige institutionstyper modtager i private donationer og sponsorater både relativt set i forhold til deres samlede indtægter og i absolutte tal. På museumsområdet anvendes en stor del af de private bidrag museerne får til byggeprojekter. I 2003 var det 51%. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at det i 2002 var 22% af de private bidrag til museerne der medgik til byggeprojekter. I den efterfølgende talanalyse vil disse forskelle samt ligheder, når sådanne forefindes, blive fremhævet og uddybet.

Baggrund

For at opnå et overblik over hvor stor en rolle de private bidrag spiller og om det private engagement i det danske kulturliv er øget over årene, bad Folketingets Kulturudvalg den 22. april 2004 kulturministeren om at iværksætte en undersøgelse af samspillet mellem private fonde og den offentlige kulturpolitik. Forud herfor lå en række drøftelser i udvalget i forlængelse af en forespørgselsdebat i Folketinget den 29. januar 2004 om private fonde og virksomheders stigende indflydelse på det danske kunst- og kulturliv (F 28).

Kulturudvalget bad om, at undersøgelsen blev gennemført af Kulturministeriets departement, og at den skulle omfatte omfanget og anvendelsen af private virksomheders og fondes støtte til statsanerkendte eller statsstøttede kulturinstitutioner fordelt på museer (§ 15 og § 16 museer), teater (Det Kgl. Teater, landsdelsscenerne, DST, egns- og små storbyteatre) samt musik (landsdelsorkestre, og musikhuse).

Undersøgelsens kommissorium fremgår af bilag 1.

Undersøgelsen omfatter således ikke idrætsområdet, zoologiske haver, musikskoler og musikalske grundskoler mv. Undersøgelsen omfatter heller ikke private eller offentlige bidrag til kulturarrangementer m.v., som ikke er forankret i en statslig eller statsstøttet kulturinstitution.

Det er desuden ikke en undersøgelse af de private fonde og virksomheder, som støtter kulturlivet, herunder deres støttepolitik, beslutningsprocesser, konkrete prioriteringer m.v.

Undersøgelsens genstand og organisering

Undersøgelsen klarlægger omfanget af den private støtte til de statslige og statsstøttede kulturinstitutioner og udviklingen i den private støtte i forhold til den offentlige støtte inden for en given årrække fra 1995 til 2003. Undersøgelsen er således helt overvejende af kvantitativ karakter.

Der har været nedsat en intern arbejdsgruppe i Kulturministeriets departement. Kulturarvsstyrelsen og Kunststyrelsen har været inddraget i undersøgelsen, og har bl.a. haft ansvaret for at indhente oplysninger fra de statsstøttede kulturinstitutioner, som styrelserne administrerer tilskud til. Departementet har indkaldt oplysninger fra de statslige kulturinstitutioner, samt de af de statsstøttede institutioner, som departementet administrerer tilskud til.

Processen

I samråd med styrelserne udarbejdede departementet i maj 2004 et spørgeskema, som alle statslige og statsstøttede kulturinstitutioner i starten af august 2004 blev bedt om at udfylde. Indkaldelsesbrev og spørgeskema er vedlagt som bilag 2. Herudover har de statsstøttede museer (§ 15 og § 16 museerne) udfyldt et supplerende skema, udarbejdet af Kulturarvsstyrelsen, vedrørende private bidrag i form af naturalier, dvs. donationer fra private, som ikke fremgår af museernes regnskaber. Det supplerende skema er vedlagt som bilag 3. Dette skyldtes, at det særligt på det statsstøttede museumsområde viste sig at være udbredt, at private donationer modtages i form af naturalier (f.eks. kunstværker, inventar m.v.).

I spørgeskemaet er de private bidrag opdelt på donationer og sponsorater for at belyse, hvordan de private bidrag gives, og om der eventuelt er sket en udvikling i den form, som de private bidrag har. Med andre ord om der er tale om rene gavedispositioner (donationer) eller et arrangement, der involverer ydelser og modydelser (sponsorater).

Svarene fra institutionerne er modtaget i løbet af august, september og oktober 2004, og det indkomne materiale er blevet valideret og bearbejdet i styrelserne og i departementet. Denne proces har været afgørende for at opnå et talmateriale, der kunne give et så retvisende billede som muligt af omfanget og anvendelsen af de private bidrag til institutionerne. Svarprocenten er over 97. Alle statslige institutioner og tilskudsinstitutioner, som administreres direkte af departementet, har svaret. Alle tilskudsinstitutionerne under Kunststyrelsen har svaret, og på nær enkelte har alle § 15 og § 16 museer svaret. Alle institutioner, som har været inddraget i undersøgelsen, fremgår af bilag 4. Hvor de indkomne oplysninger har givet anledning til tvivl, er der blevet fulgt op med telefoninterviews. Alligevel har det i nogle tilfælde været forbundet med vanskeligheder at opnå præcise opgørelser, særligt på aggregeret niveau. Der eksisterer en gråzone, i hvilken der udveksles mindre ydelser mellem private firmaer og kulturinstitutionerne, f.eks. forskellige rabatordninger eller bytte-arrangementer, som ikke registreres, og derfor heller ikke bliver værdisat.

Mange institutioner har ikke opbevaret regnskabsmateriale tilbage til 1995, men kun for de seneste 5 år, som de er pligtige til efter regnskabsloven. Tallene for 1995-98 må derfor betragtes med et vist forbehold. I en række tilfælde betyder dette, at tendenser over tid kan komme til at fremstå stærkere, end de reelt er. Forholdet er markeret ved en lodret stiplede linje i en række af figurerne.

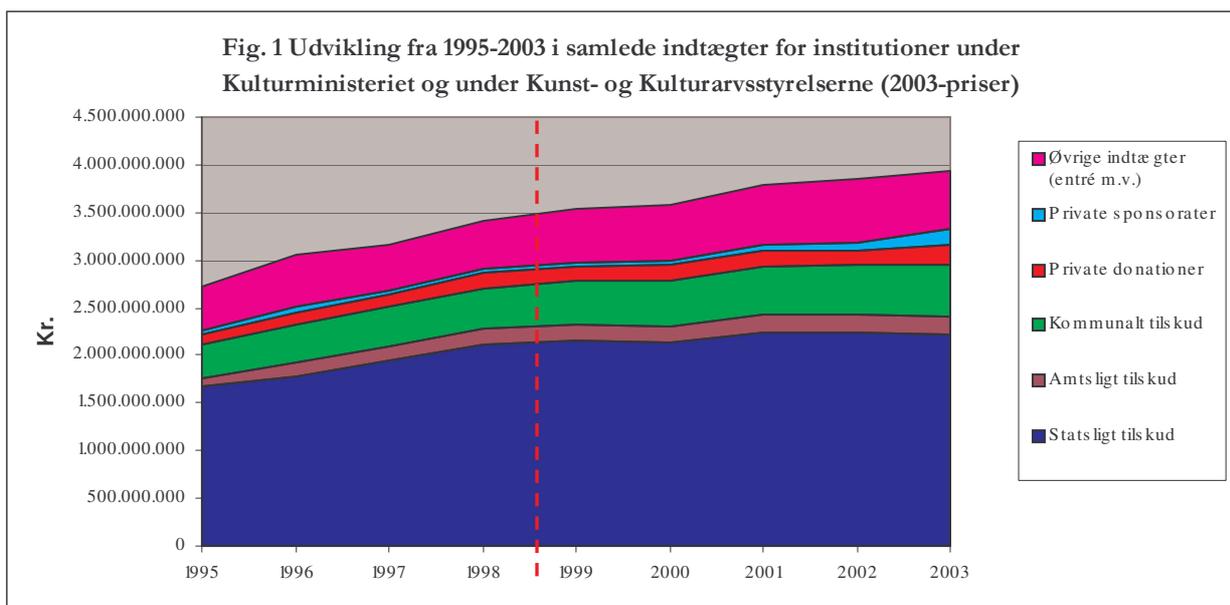
Tallene for de enkelte år er opregnet til 2003 pris- og lønniveau for at opnå sammenlignelighed over tid.

Kategorien ”Anden anvendelse” i spørgeskemaet er benyttet en del af de adspurgte institutioner. Det skyldes overvejende, at det for mange tilskudsinstitutioner har vist sig vanskeligt at redegøre for den specifikke anvendelse af de private bidrag på de kategorier, undersøgelsen omfatter iflg. kommissoriet.

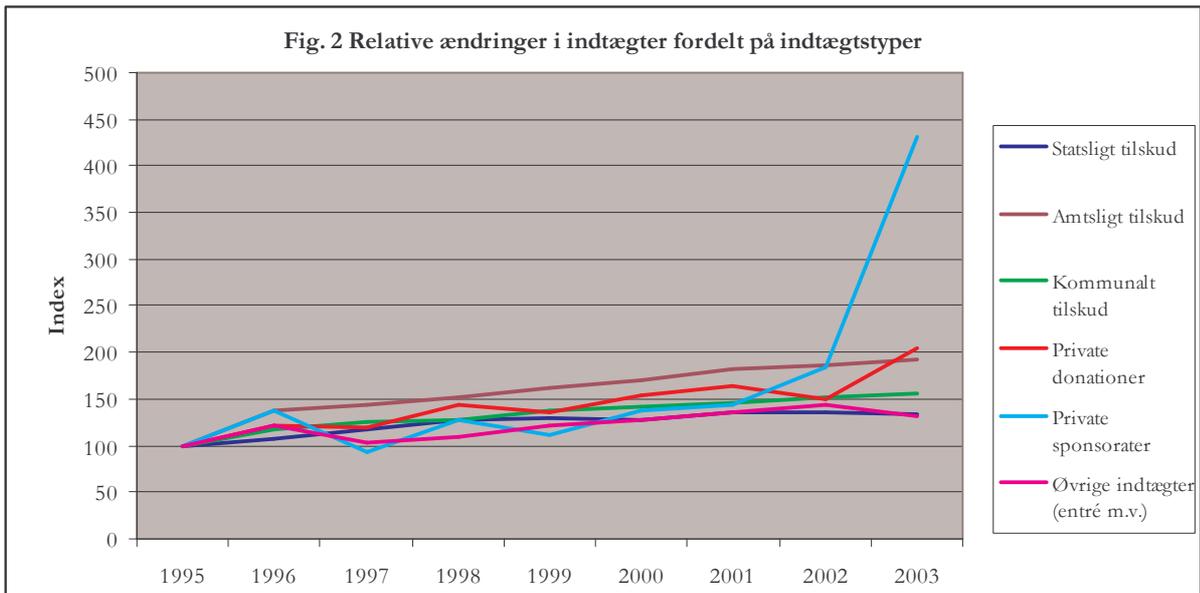
Endelig bemærkes, at det samlede talmateriale omfatter såvel store som små institutioner. Det betyder, at udsving f.eks. i en meget stor institutions indtægter, kan ændre det samlede billede betydeligt.

Undersøgelsens resultater

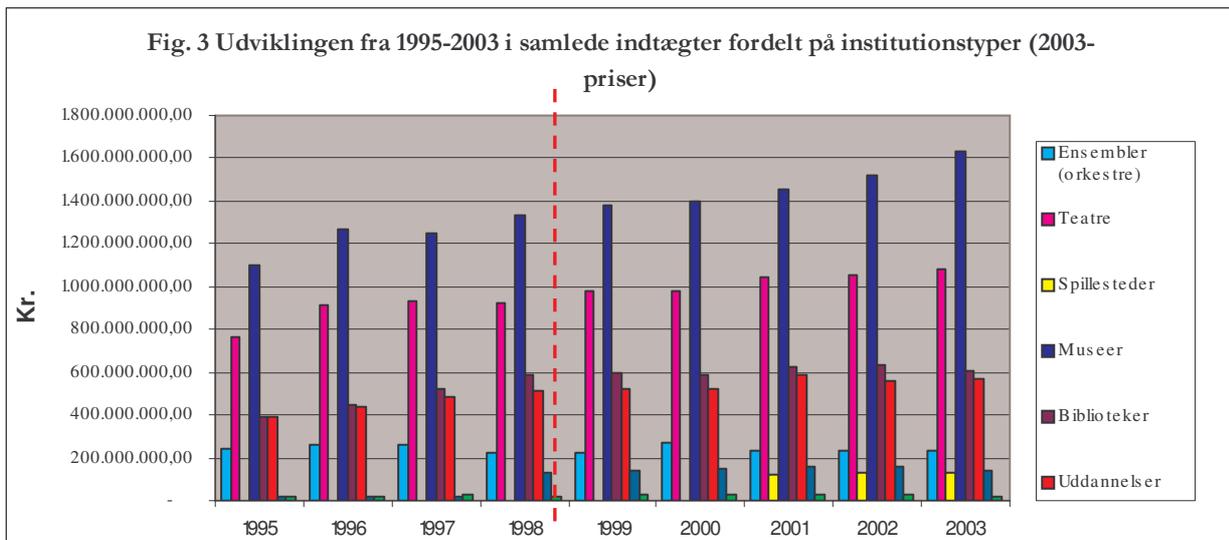
Kulturinstitutionernes samlede indtægter

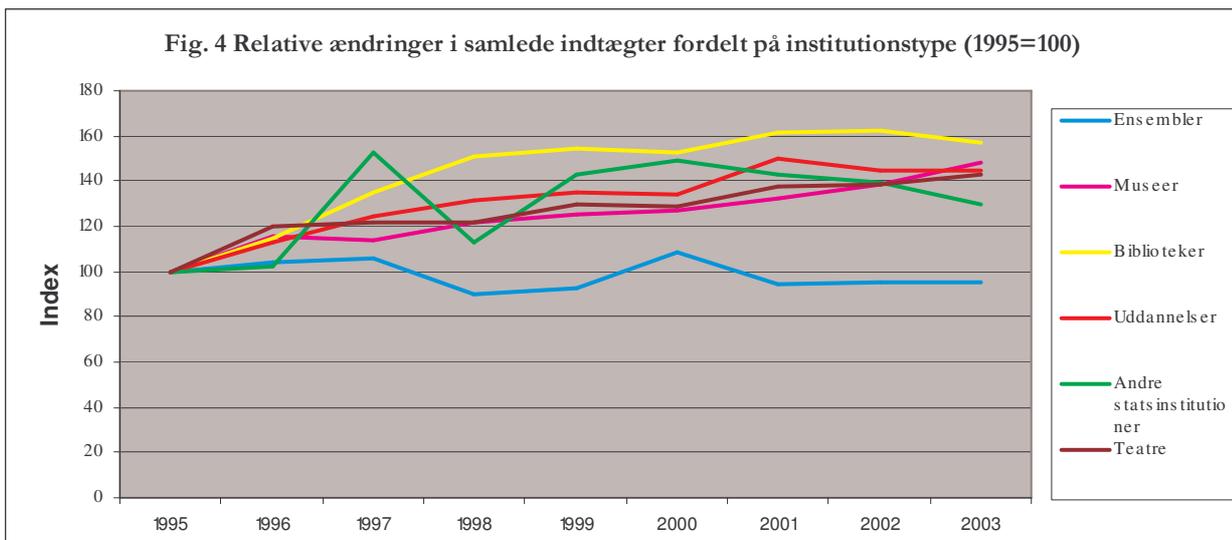
Der er gennem de sidste 8 år sket en generel stigning i kulturinstitutionernes indtægter, jf. fig. 1. Fra 2002 til 2003 ses endvidere en relativt stærkere stigning i indtægter i private sponsorer. Indtægter fra private donationer ligger stabilt i perioden 1999-2003. Det bemærkes, at der er institutioner, der, som tidligere nævnt, ikke har oplyst regnskabstal for 1995-1998, hvorfor de reelle samlede indtægter for denne periode må antages at være højere end figuren viser. Det bemærkes, at ”Øvrige indtægter” også omfatter entréindtægter.

Den udvikling der kan iagttages i figur 1 bliver endnu mere tydelig i figur 2. Særligt for så vidt angår de private sponsorater er der tale om en markant stigning. Dette skal dog ses i lyset af det relativt lave udgangspunkt i 1995, som indexet er sat lig 100.

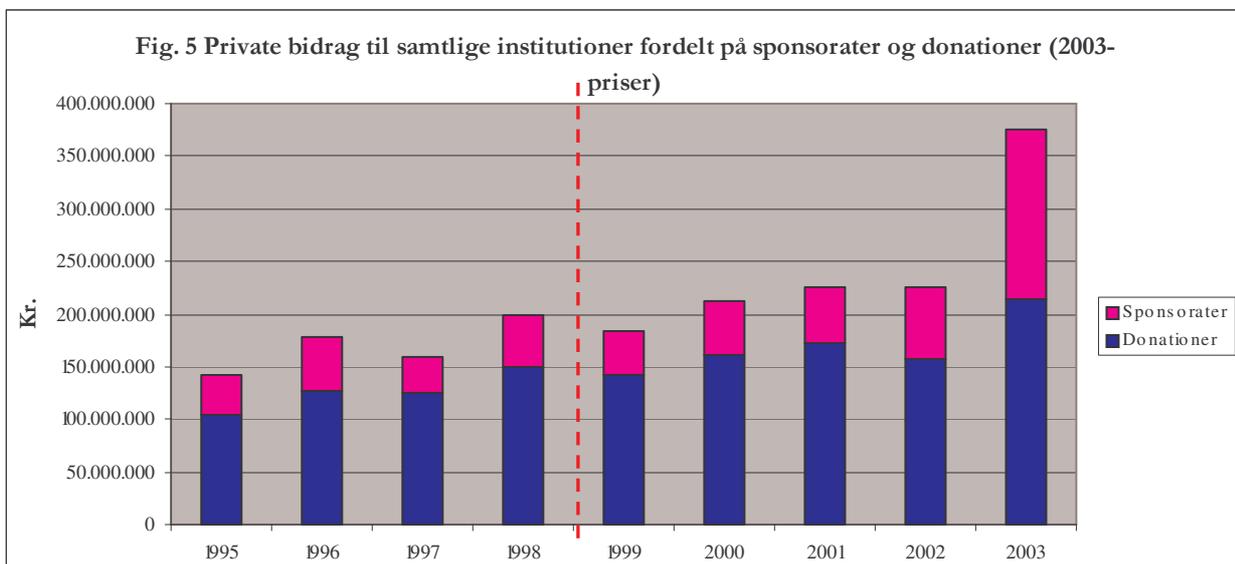

Mange institutionstyper har over de sidste otte år oplevet en stigning i indtægter generelt. Tendensen er dog mest markant for museerne jf. fig. 3 og 4. For så vidt angår spillestederne findes der kun oplysninger for perioden 2001-2003. I figur 4 er indtægterne omregnet til indekstal, hvor år 1995 er sat lig med 100 for bedre at illustrere den relative stigning, som de enkelte institutionstyper har oplevet.

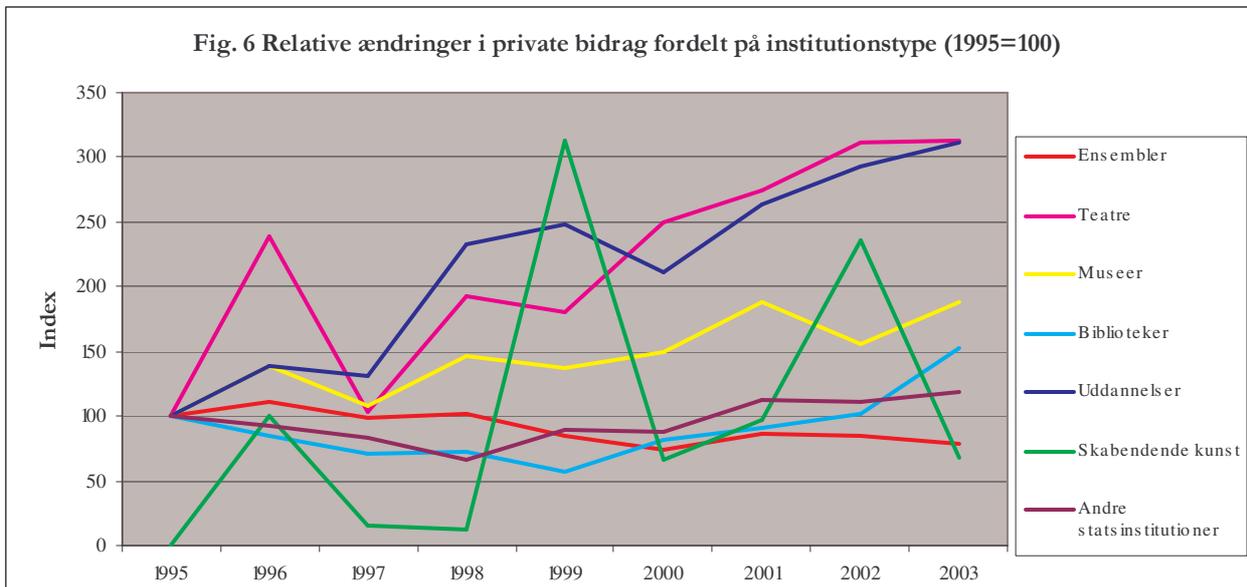

Udviklingen indenfor de private bidrag

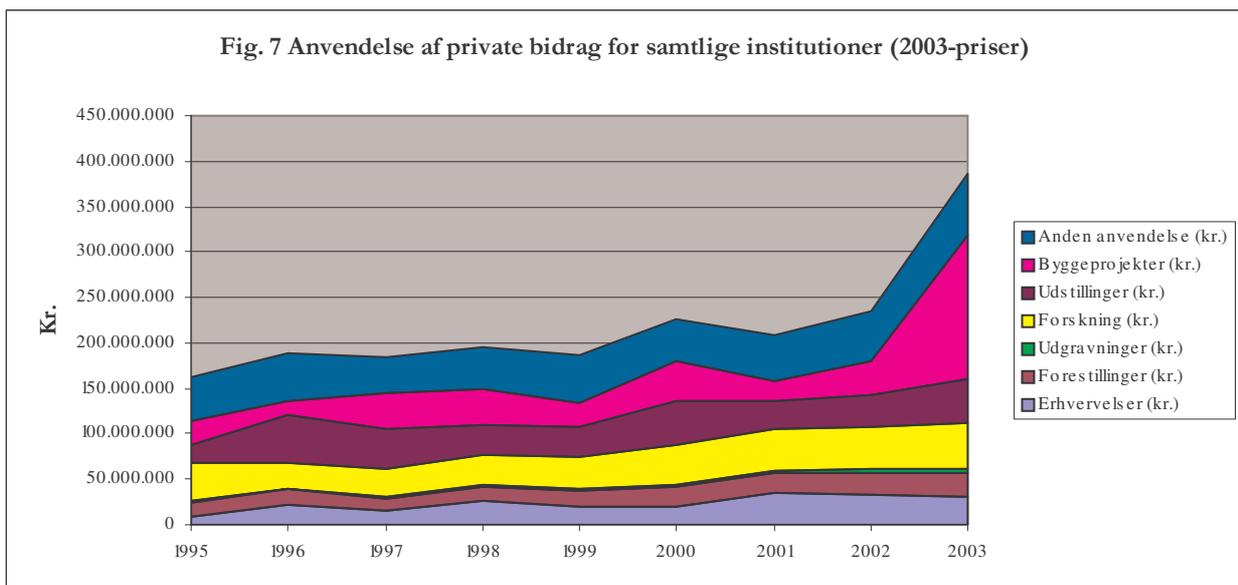
Der har endvidere været en mindre stigning i de private tilskud til kulturinstitutionerne i perioden jf. fig 5. I 2003 er denne stigning markant for donationer og i endnu højere grad for sponsorer. Stigningen skyldes ikke en enkelt institution, men en mindre gruppe af institutioner, primært på museumsområdet.

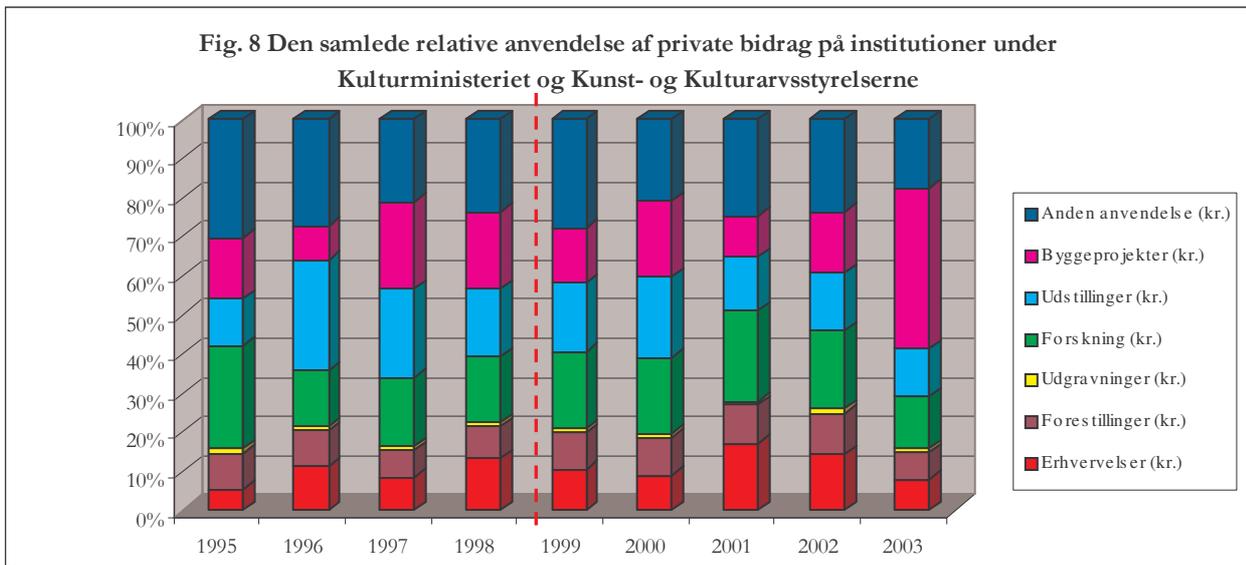

I figur 6 illustreres ændringerne i de private bidrags størrelse over tid fordelt på institutionstyper. Også her er tallene omregnet til indekstal, hvor 1995 er lig 100 for bedre at kunne sammenligne de relative forandringer på tværs af institutionstyper – uanset institutionstypernes samlede indtægters størrelse. Det fremgår, at der fra år til år kan være meget store ændringer i de private bidrags samlede størrelse for de enkelte institutioner.

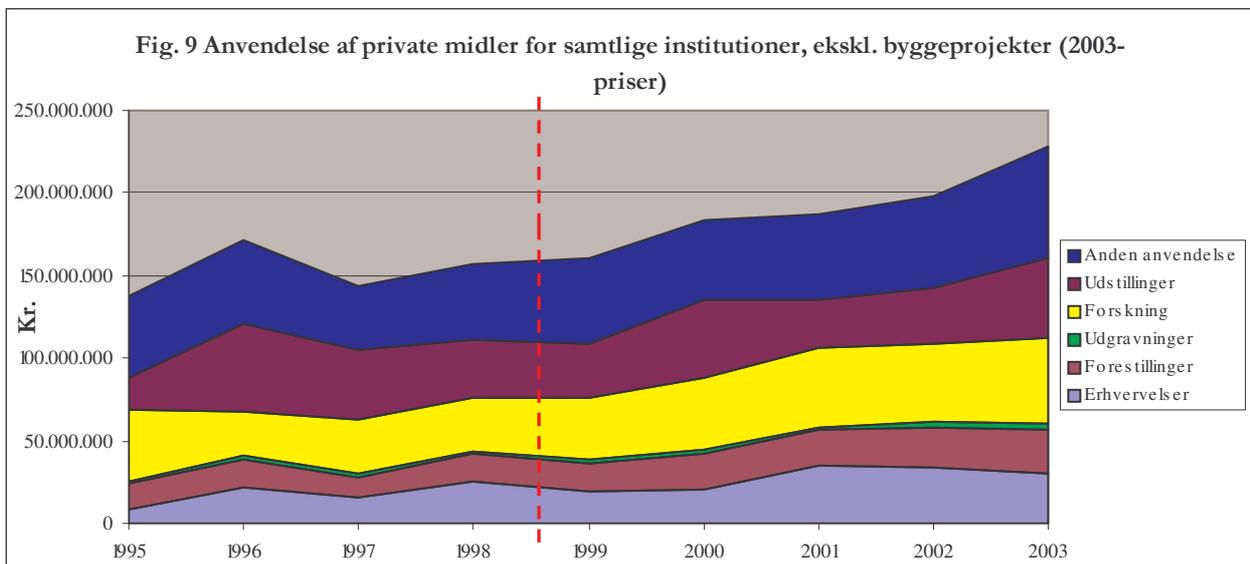

I 2003 er der en markant stigning i anvendelsen af private bidrag til byggeprojekter, hvilket skyldes store byggeprojekter på enkelte institutioner (jf. fig. 7 og 8). Endvidere bemærkes det, at der er væsentlige udsving mellem de forskellige kategorier fra år til år. Det er derfor vanskeligt at udtale sig om trends over tid for så vidt angår den generelle anvendelse af private midler på kulturinstitutionerne. Endelig har institutionerne benyttet kategorien ”Anden anvendelse” en del, hvilket bl.a. kan indikere at institutionerne ikke registrerer den specifikke anvendelse af private midler præcist. Det kan imidlertid også være et tegn på, at de benyttede anvendelseskategorier ikke opfanger alle de forskellige måder, midlerne anvendes på, hvorefter ”Anden anvendelse” bruges som en form for restkategori.

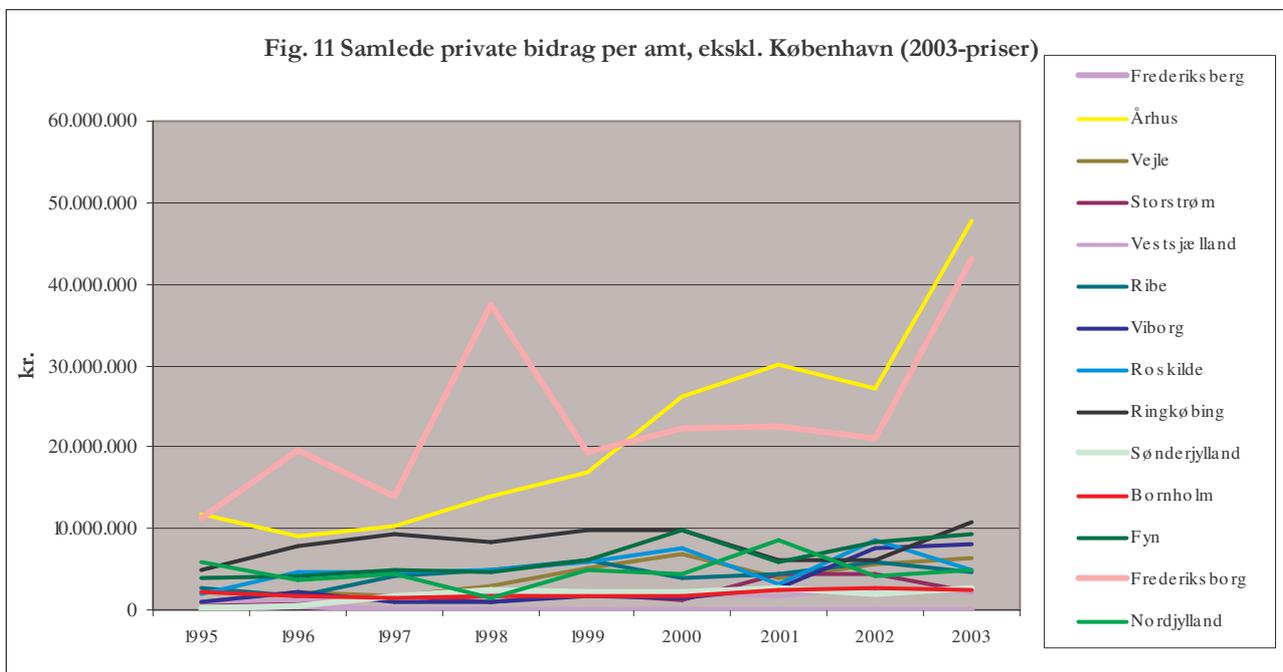
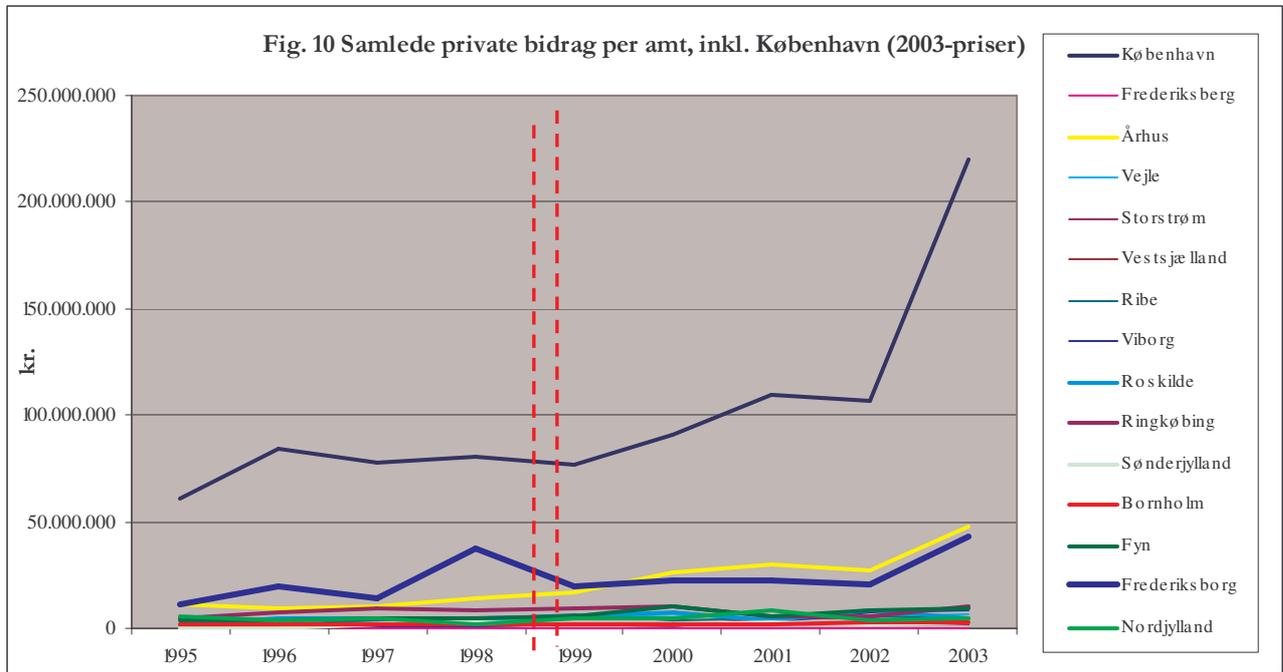

Det fremgår af såvel fig. 8 som 9 at byggeprojekter visse år udgør en meget stor del af den samlede anvendelse af private bidrag på kulturinstitutionerne. I 2003 gik der således ca. 50% af de samlede private bidrag til byggeprojekter. I gennemsnit anvendes ca. 20 % af alle private bidrag til byggeprojekter. I fig. 9 er anvendelsen af private bidrag derfor illustreret uden at medtage byggeprojekter.

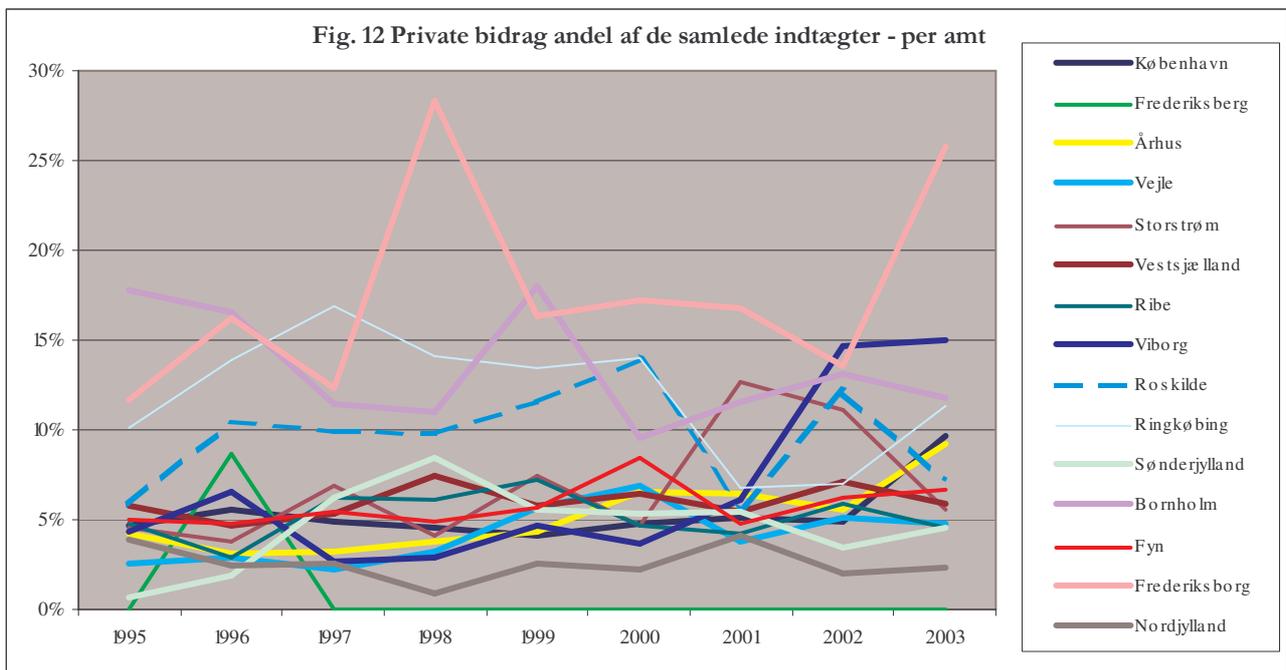
Den regionale fordeling af de private tilskud:

Der er meget store forskelle mellem amterne vedrørende de lokale kulturinstitutioners private bidrag. Samlet set modtager Kulturinstitutionerne i Københavns Amt langt flere bidrag end kulturinstitutionerne andre steder (jf. fig. 10). Forskellen er så stor, at det vanskeligt lader sig gøre på en meningsfuld måde at fremstille såvel Københavns Amts private bidrag som de andre amters private bidrag i én figur. I figur 11 er Københavns Amt derfor udeladt for overblikkets skyld.

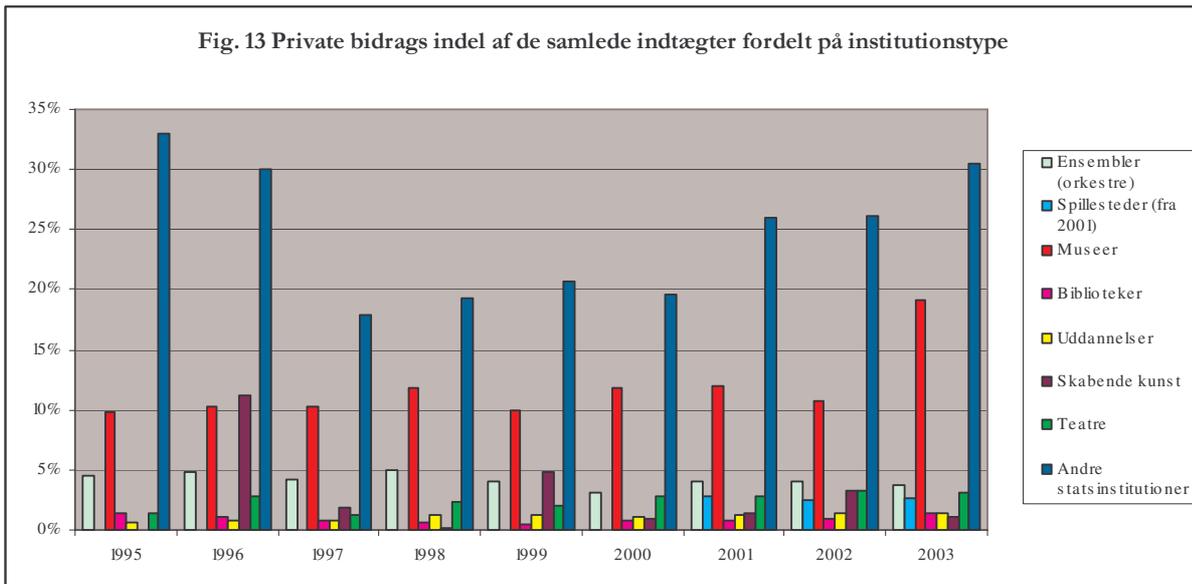

I figur 11 er Københavns Amt som nævnt ikke medtaget, hvilket giver et klarere billede af fordelingen på amterne i resten af landet. Hvis man sætter dette billede op imod de enkelte institutioners samlede indtægter, ændres billedet markant. Københavns Amt ligger ikke længere i front.

Figur 12 viser den relative fordeling af de private tilskud i forhold til institutionernes samlede indtægter. Målt på denne måde er det ikke længere Københavns Amt, der modtager de fleste private bidrag, men derimod kulturinstitutioner i Frederiksborg Amt og i Bornholms Amtskommune. Figuren viser, at Frederiksborg Amt og Bornholms Amtskommune modtager relativt mere i private bidrag i forhold til de samlede indtægter end kulturinstitutionerne i andre amter. Figuren viser også, at private bidrags relative betydning svinger meget fra år til år. I Frederiksborg Amt f.eks. udgør de private bidrag ét år (1998) mere end 25% af de samlede indtægter, mens de det næste år udgør omkring 17%.

Hvis man i stedet analyserer de private bidrags relative størrelse i forhold til de forskellige institutionstyper (jf. fig. 13) viser der sig en væsentlig forskel mellem institutionstyperne. Museumsområdet modtager med undtagelse af gruppen af andre statsinstitutioner markant mere end de andre kulturområder i private bidrag i forhold til de samlede indtægter. Igen er der relativt store udsving fra år til år, og igen mest markant på museumsområdet. Kategorien "Andre statsinstitutioner" indeholder Dansk Sprognævn, Folkemindesamlingen og Det Danske Sprog- og Litteraturselskab.

Museumsområdet

Særligt på museumsområdet er der tradition for at modtage private donationer både i form af tilskud og naturalier (kunstværker, inventar etc.). Mange museer er bygget op omkring oprindeligt private samlinger, og de private bidrag udgør stadig et væsentligt supplement til museernes økonomi.

Museerne har forsøgt at opgøre værdien af private donationer, som gives i form af naturalier. Det bemærkes, at ikke alle museer har fulgt samme opgørelsesmetode, og at tallene som hovedregel er skønsmæssigt ansat. På aggregeret niveau er det derfor vanskeligt at opnå et præcist billede af omfanget. Oversigten skal derfor tages med forbehold, men peger dog på, at omfanget ikke er af uvæsentlig betydning for museerne. F.eks. udgjorde naturaliegaver ca. 20% af de samlede private bidrag i 2002. I 2003 var tallet imidlertid faldet til 3%. Hvilket om ikke andet illustrerer, hvor vanskeligt det er at kortlægge dette område.

Fig. 14 Omfanget af donationer og sponsorater sammenlignet med naturaliegydelser på de statsstøttede museer (2003-priser)

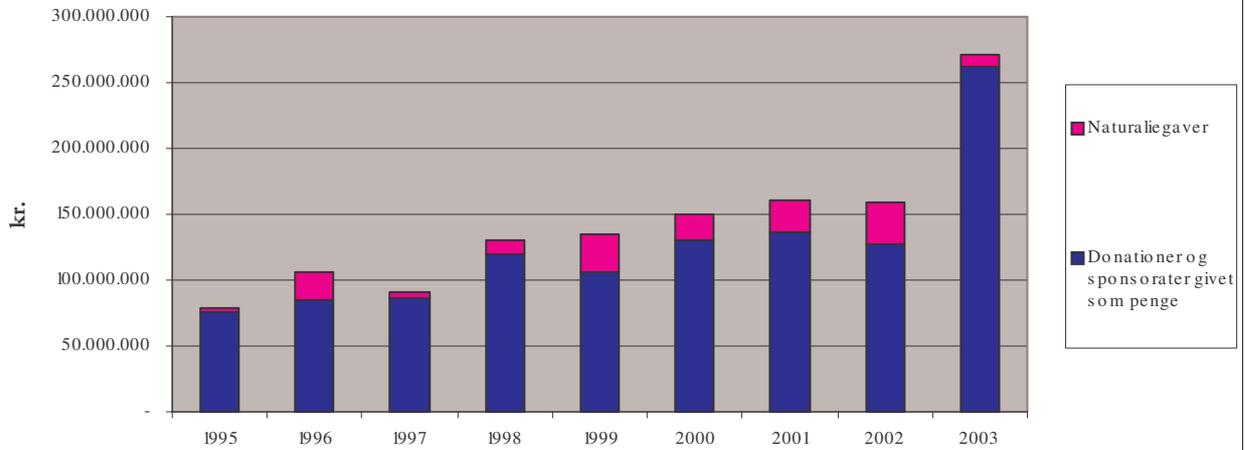
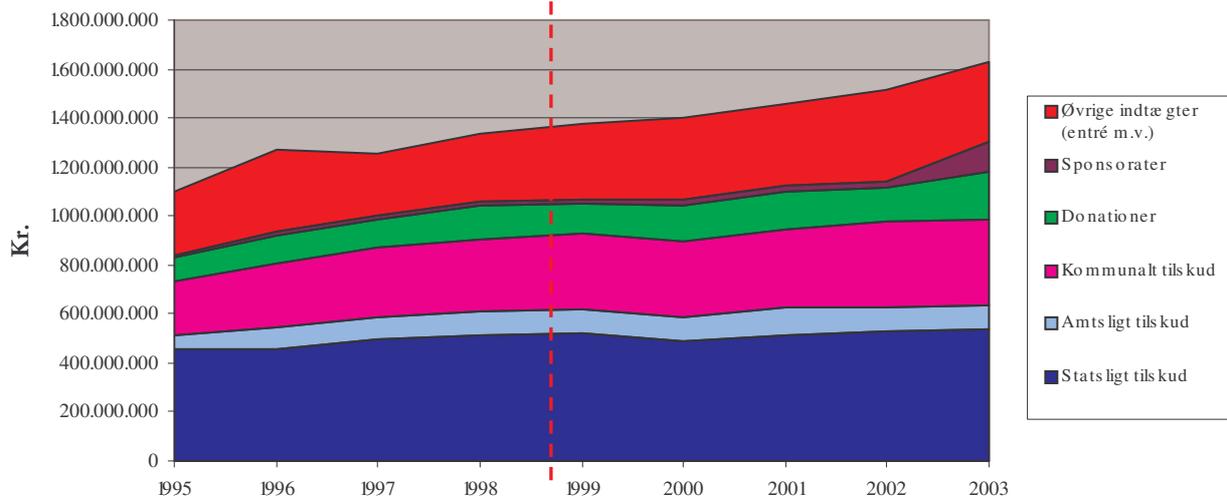
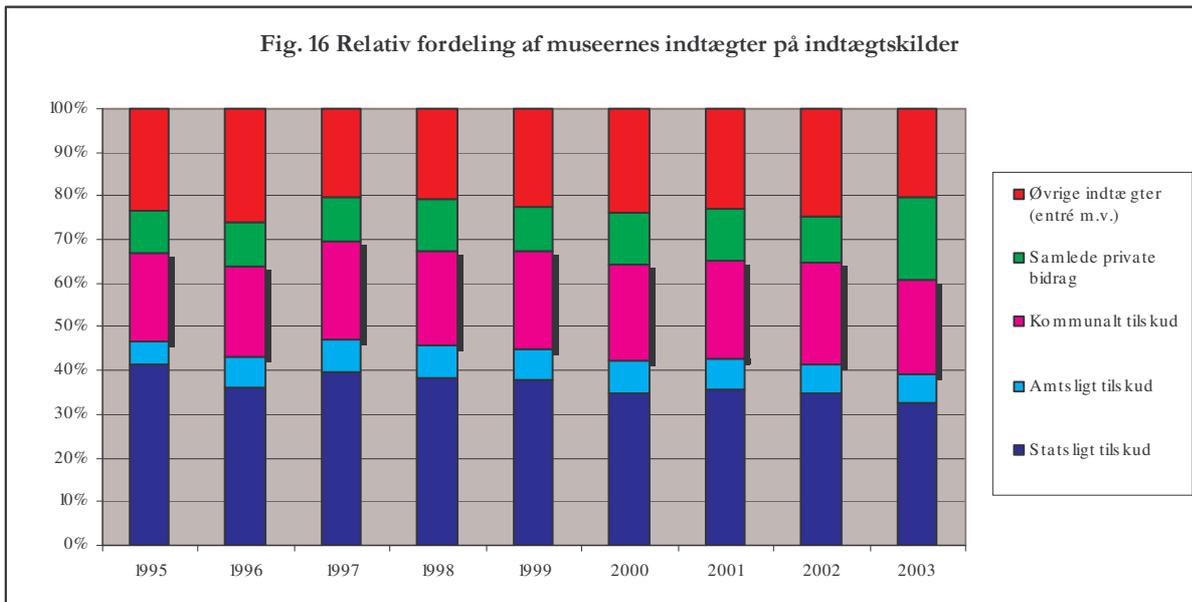

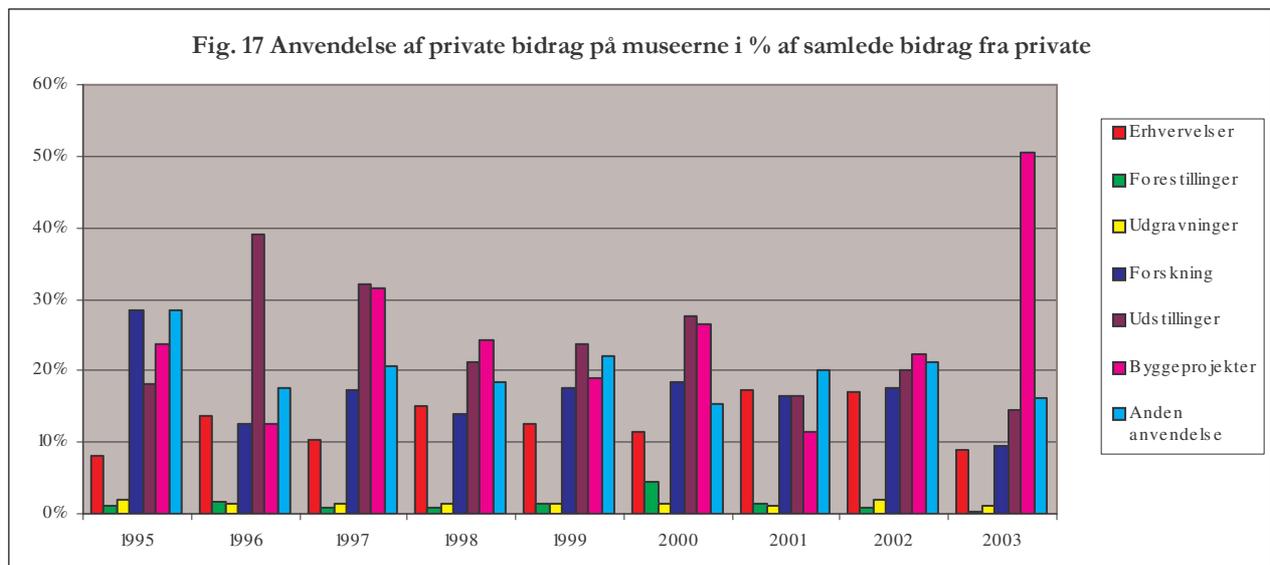
Fig. 15 Samlede indtægter for museerne (2003-priser)

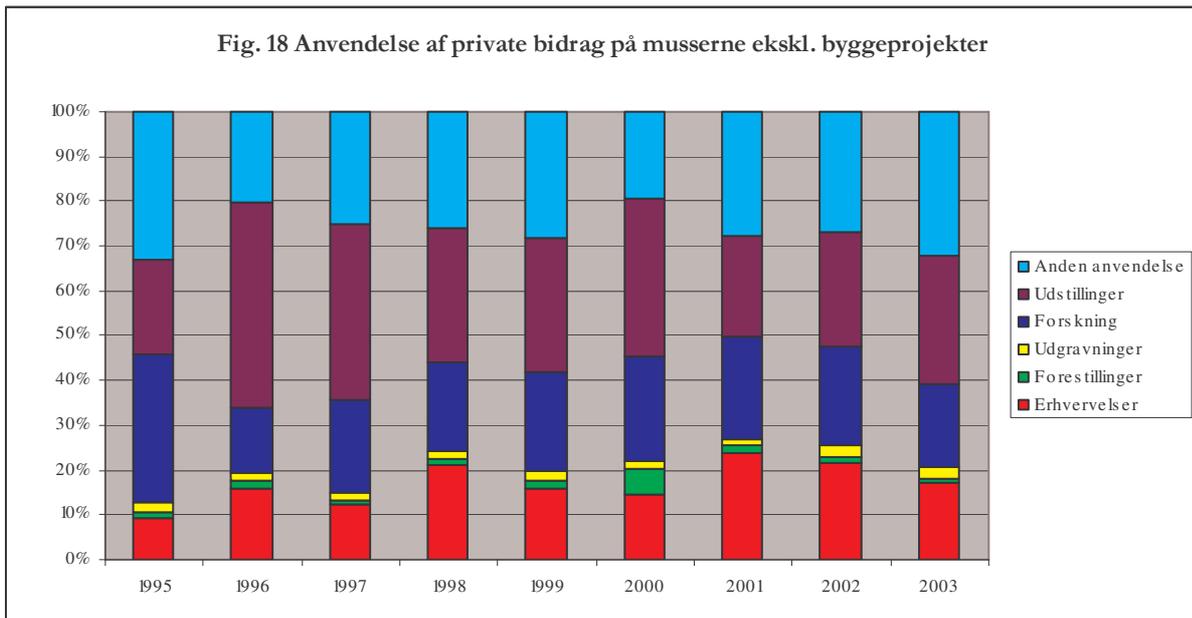
Figur 15 viser museernes samlede finansiering fordelt på indtægtskilder. Der tegner sig en stabil udvikling, dog med en markant stigning fra 2002 til 2003 i tilskud fra private.

Denne markante stigning i 2003 bliver endnu tydeligere, når man ser på den relative fordeling i procent, jf. fig. 16. Endvidere fremgår det, at det statslige tilskuds relative betydning er faldende. Det skal imidlertid bemærkes, at der ikke er tale om et fald i absolutte tal (jf. fig. 15), men alene er tale om en forholdsmæssig reduktion.

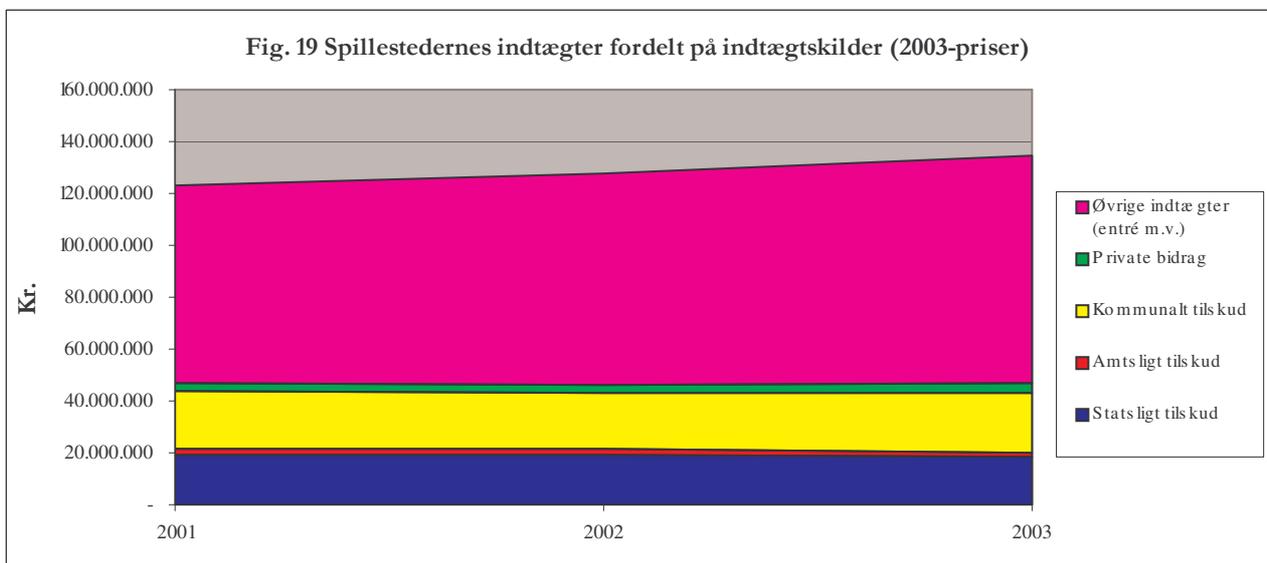

Museernes relative anvendelse af de private bidrag har svinget en del over tid. Der er en tendens til, at der anvendes mindre på udstillinger og mere på andre aktiviteter. I 2003 anvendtes en væsentlig andel på byggeprojekter (fig. 17). Nedenfor i figur 18 er byggeprojekterne derfor ikke taget med i figuren. Tendensen er dog stadig, at en relativt faldende andel af de private midler anvendes på udstillinger. Der er ikke noget entydigt billede af, hvilke andre kategorier midlerne så anvendes i.

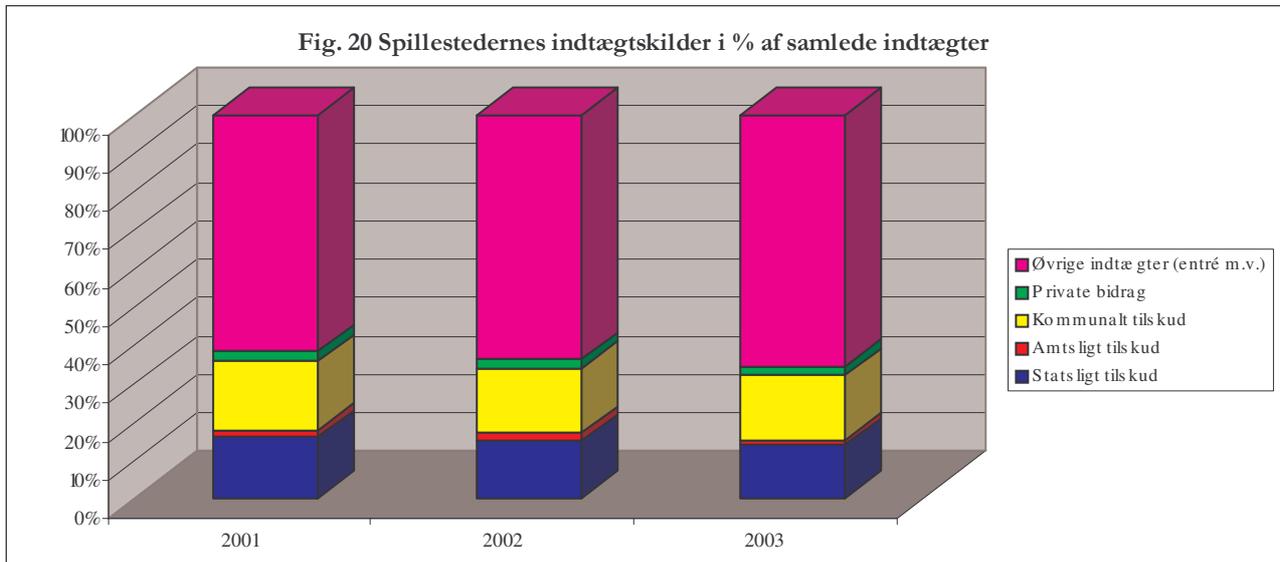
Spillestederne

Der har kun været talmæssige oplysninger til rådighed for spillestederne for tre år. Tendenser over tid kan bl.a. derfor være vanskelige at spore. Som det fremgår af fig. 19, er spillestedernes indtægter samlet set i den treårige periode imidlertid meget stabile. Det være sig det totale niveau og tilsyneladende også hvad angår forholdet mellem de forskellige indtægtskilder.

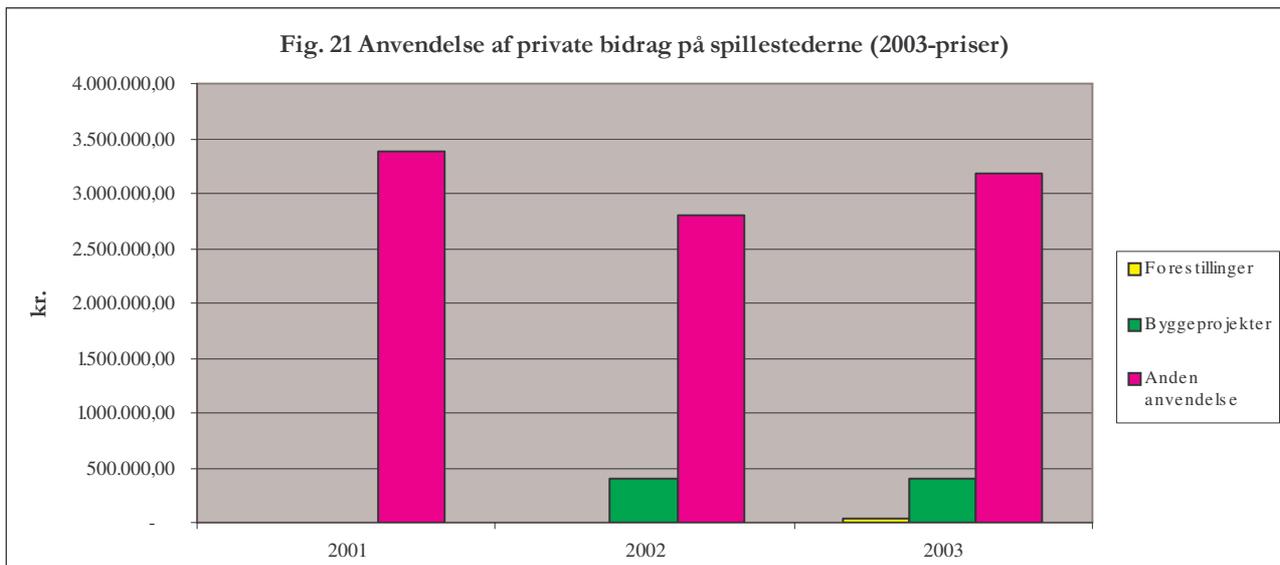

Den samme stabile tendens fremkommer, når man kigger nærmere på den relative betydning af de forskellige indtægtskilder. Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at dette er en type institutioner, hvor private donationer og sponsorater samlet set spiller en lille rolle. Som det fremgår

af fig. 19, er den relative betydning af private bidrag så lille, at den ikke registreres i figuren. Private bidrag udgjorde således under 2% af de samlede indtægter i 2003.

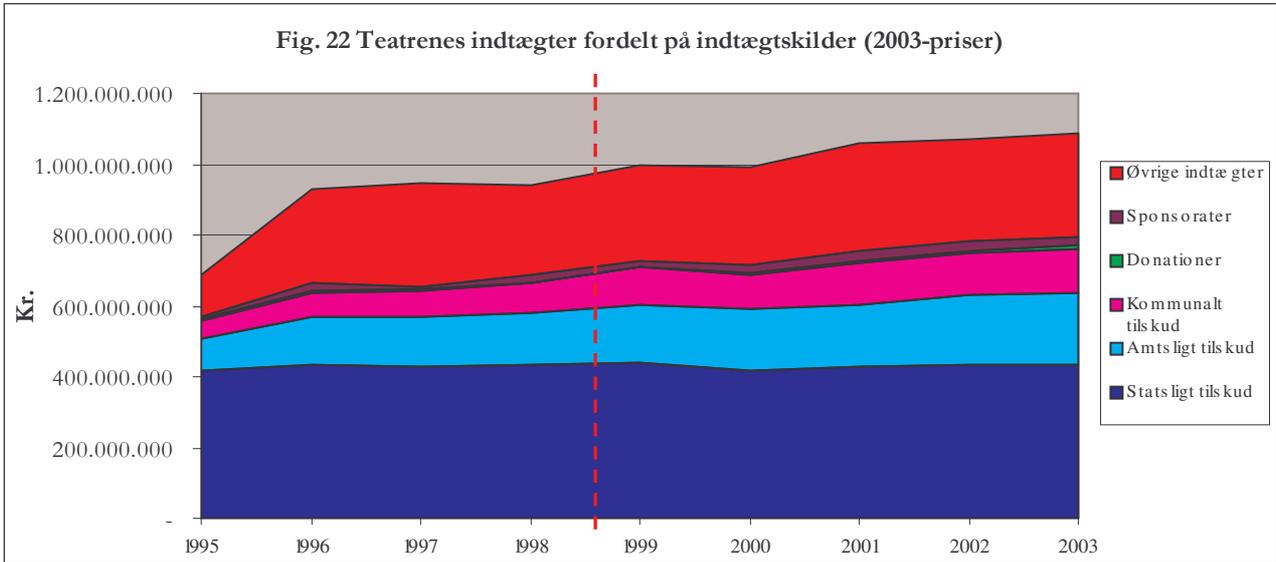
Det fremgår af fig. 20, at langt den overvejende andel af spillestedernes indtægter udgøres af ”Øvrige indtægter”, d.v.s. entré og salg m.v.

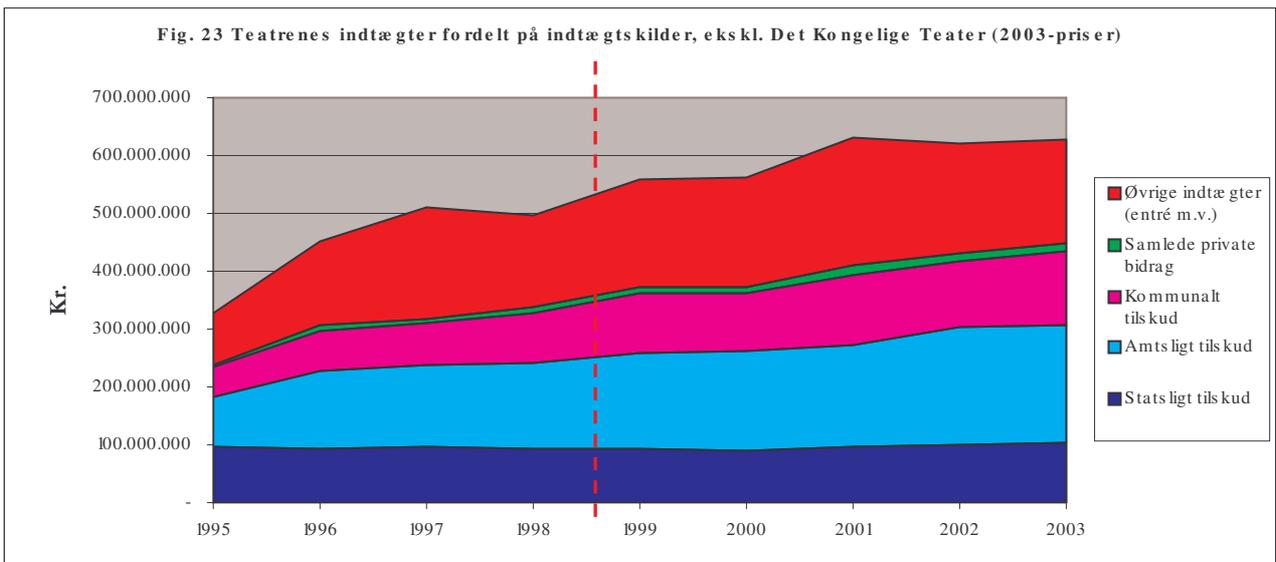
De private bidrag, spillestederne modtager, anvendes hovedsageligt til aktiviteter, der ikke fanges ind af undersøgelsens 5 kategorier, hvorfor der i denne sammenhæng næsten udelukkende angives ”Anden anvendelse” (jf. fig. 21).

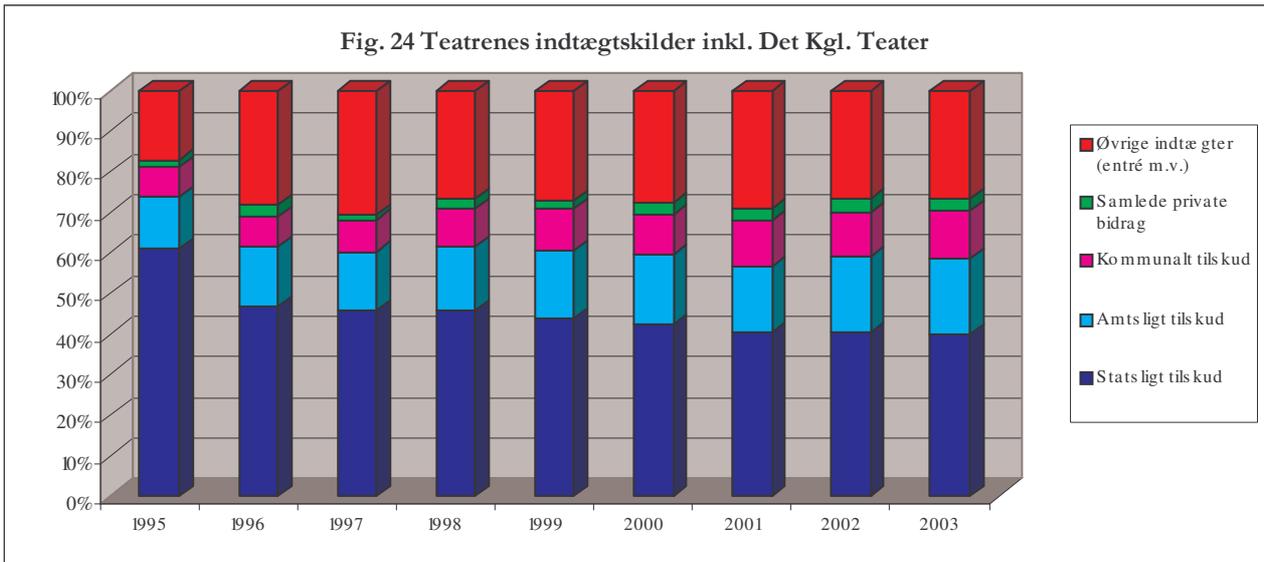
Teatrene

Teatrene har samlet set oplevet en væsentlig indtægtsstigning over den otte-årige periode, jf. fig. 22.

Det statslige tilskud ligger stabilt, medens både amtslige, kommunale og øvrige indtægter viser en stigning i perioden efter 2000. Det Kgl. Teater indgår i talmaterialet. Men tallet for den nye opera på Holmen registreres i 2004, og er derfor ikke medtaget. Da Det Kgl. Teaters indtægter afviger markant i størrelse fra de andre teatres, og er næsten lige så store som de samlede indtægter for de andre teatre, er teatrenes indtægter eksklusiv Det Kgl. Teater illustreret i fig. 23. Det fremgår af denne figur, at der er tale om en mere markant stigning i teatrenes indtægter, når Det Kgl. Teater udelades fra analysen.

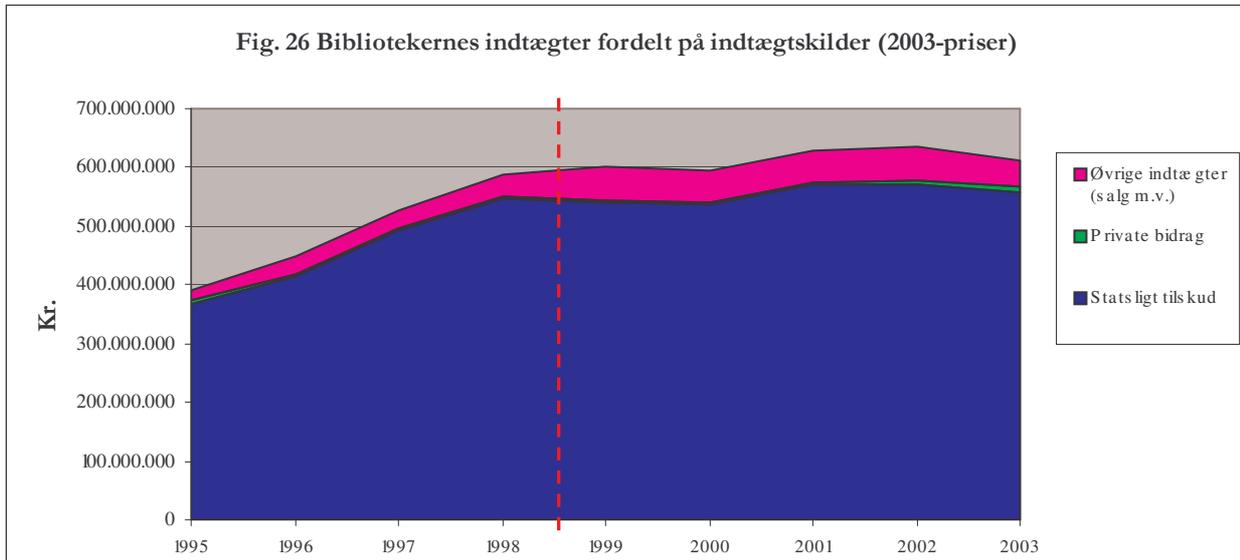
Teatrenes indtægtskilder har relativt set været forholdsvis stabile gennem perioden (fig. 24). Private bidrag spiller samlet set ikke nogen stor rolle for teatrenes indtægtsgrundlag. Der er imidlertid store forskelle mellem teatrene, som ikke fremgår af det aggregerede materiale..

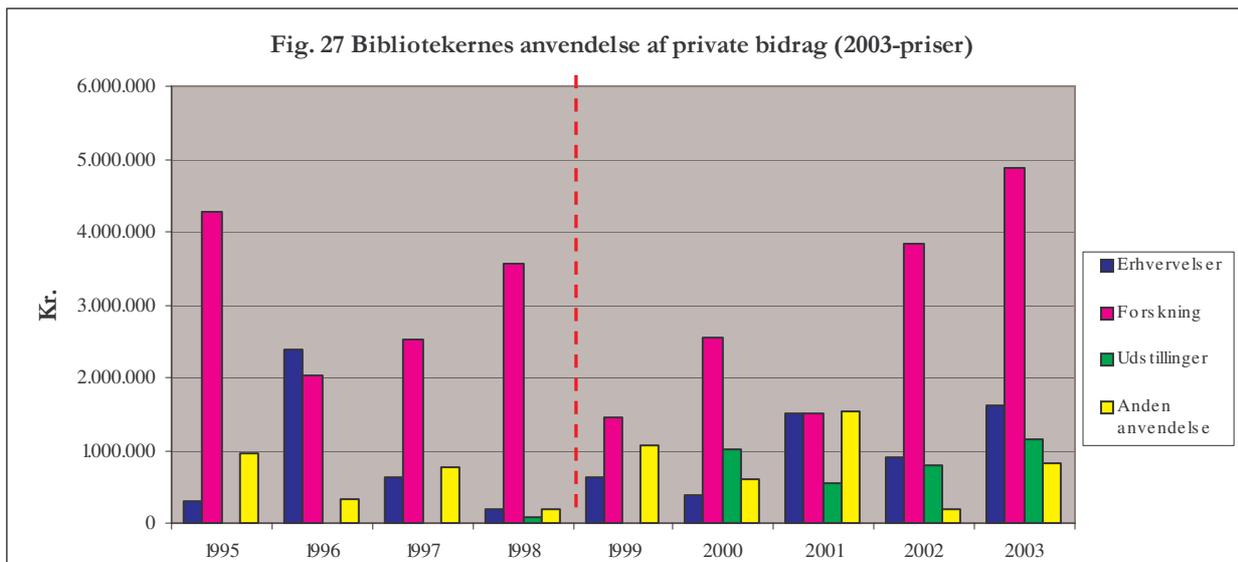
De private bidrag spiller som tidligere nævnt ikke nogen stor rolle for teatrenes samlede indtægter, der er imidlertid over perioden sket en markant stigning i bidragenes totale størrelse. I faste priser er bidragene fordoblet fra 1998 til 2003. Der skal i denne sammenhæng tages det væsentlige forbehold at der forekommer store udsving fra år til år. Tendensen er imidlertid markant stigende. De private bidrag anvendes ikke overraskende hovedsageligt til teatrenes hovedaktivitet, forestillinger. Kategorien ”Anden anvendelse” bruges imidlertid også en del (jf. fig. 25).

Biblioteker

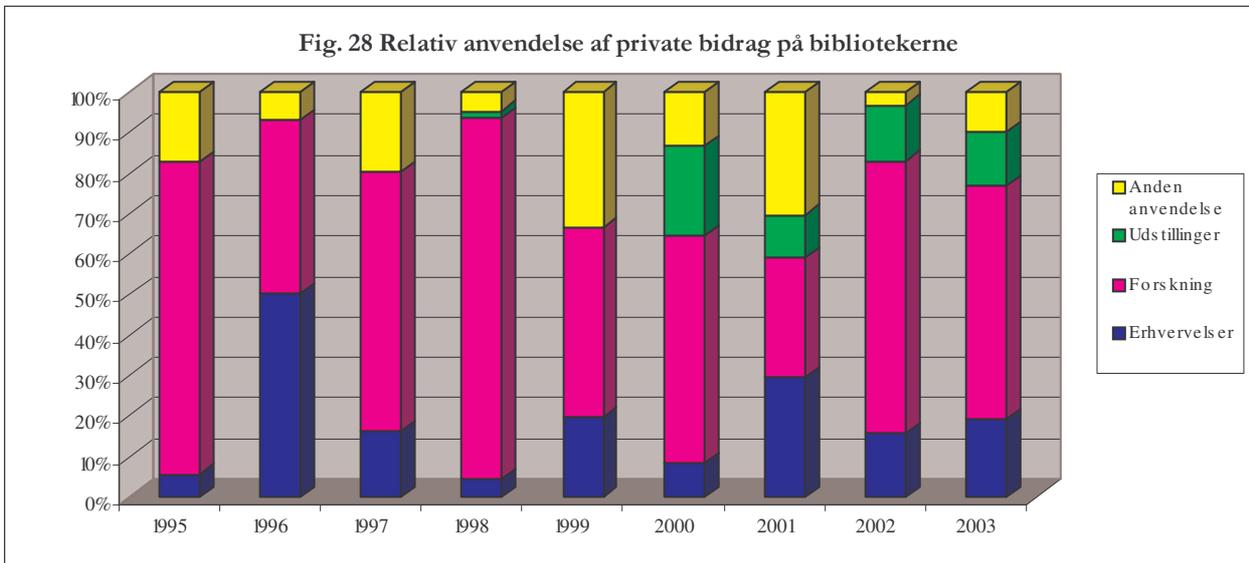
Bibliotekerne har oplevet en vis stigning i indtægter gennem perioden (fig. 26) med det forbehold, at det må antages, at de opgivne aggregerede tal fra perioden før 1998 ligger systematisk lavere end de reelle tal. Tendensen fremstår således visuelt stærkere end den sandsynligvis er reelt set. Private bidrag udgjorde i 2003 ca. 1% af de samlede indtægter.

Bibliotekerne anvender den største del af de private bidrag til forskning. Endvidere har man gennem de sidste fire år anvendt et stadigt stigende beløb til udstillinger (jf. fig. 27). Det bemærkes, at også for bibliotekernes vedkommende varierer kategoriseringen af den konkrete anvendelse en del over tid.

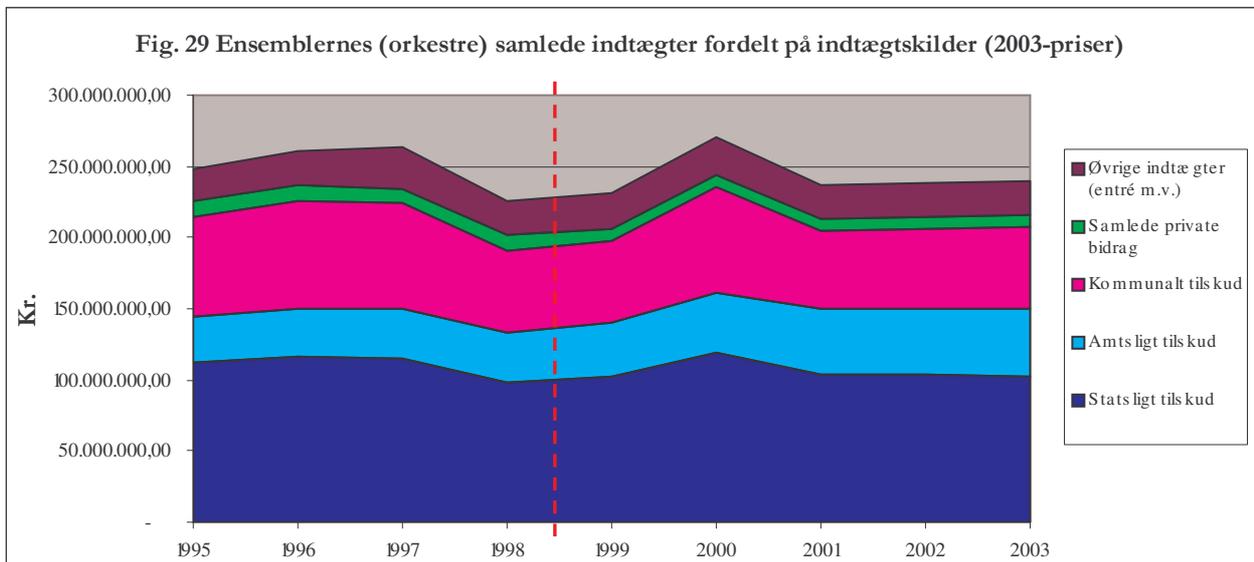

Figur 28 illustrerer den relative anvendelse af de private bidrag. Det fremgår også af denne figur at der er store variationer fra år til år, og tendenserne, der kan iagttages i fig. 27, kan også ses her.

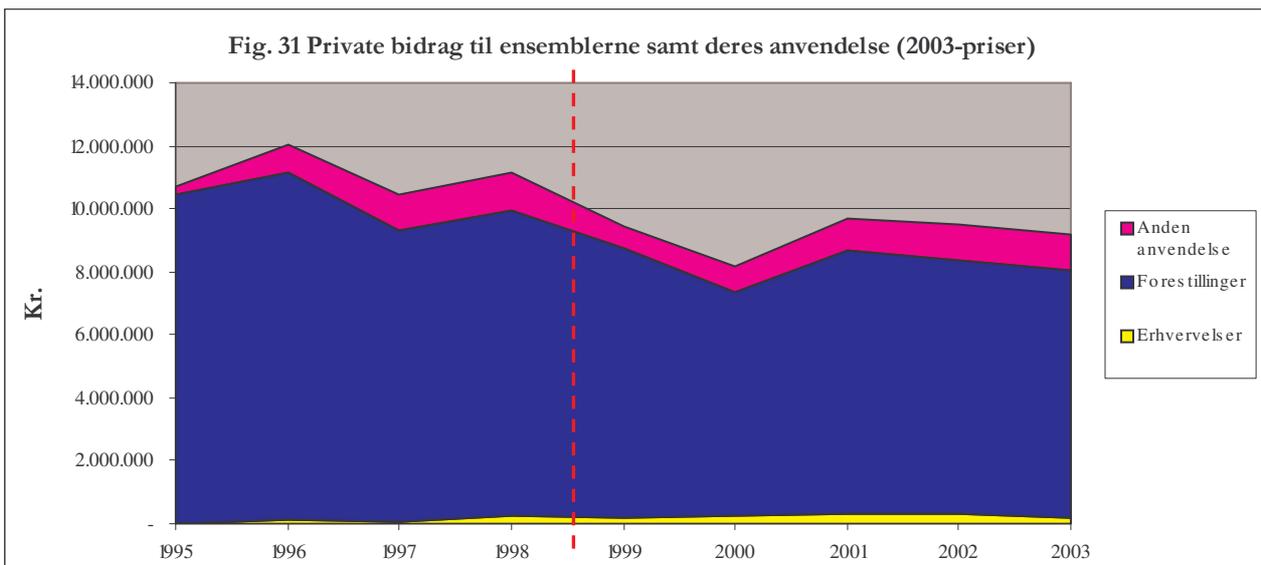
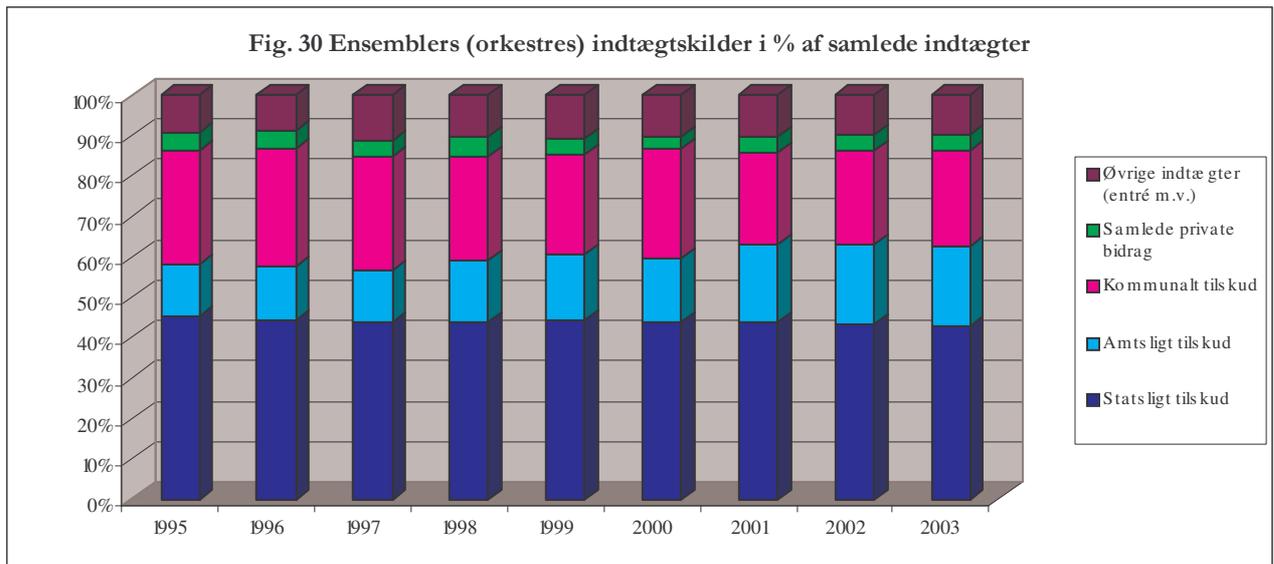
Ensembler/orkestre

De samlede indtægter for ensemblerne har været relativt stabile over tid, jf. fig. 29, dog med enkelte udsving og dyk. Over de sidste tre år har indtægterne været stabile.

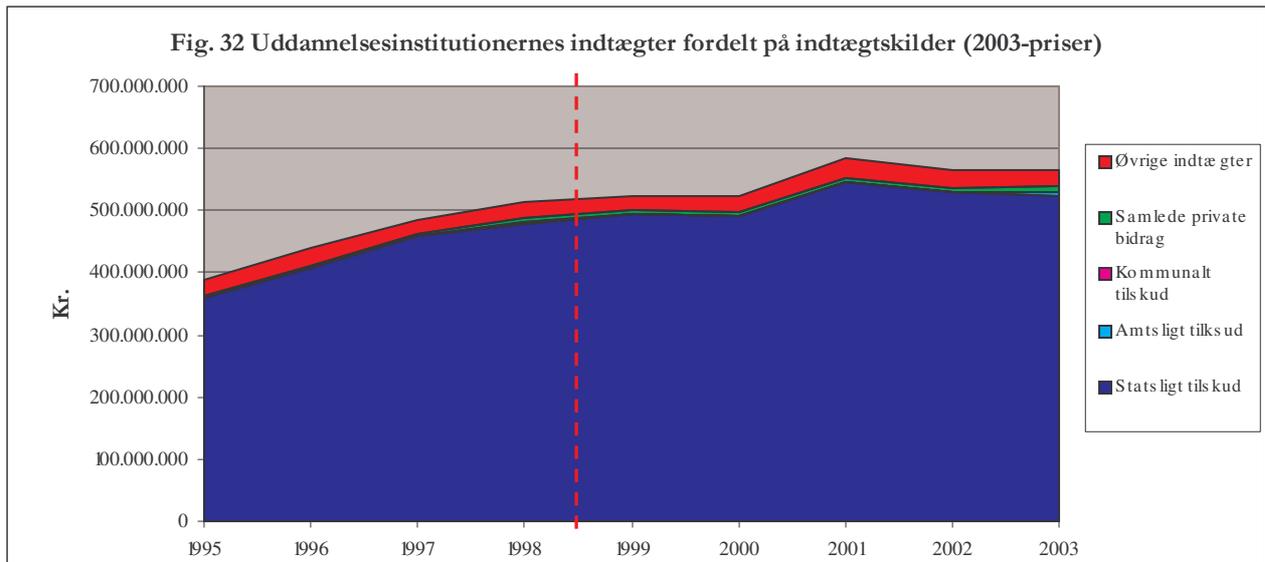
Den relative betydning af de forskellige indtægtskilder har været stabil, jf. fig. 30, med et vist fald i de kommunale tilskuds andel og en vis stigning i de amtslige tilskuds andel, jf. fig. 30. Endvidere bemærkes det, at private bidrag spiller en relativt lille rolle samlet set for ensembleerne.

Ensembleerne har som den eneste institutionstype samlet set oplevet en reel tilbagegang i de private bidrags aggregerede størrelse, jf. fig. 31. Ensembleerne anvender langt den største del af de private bidrag til koncerter.

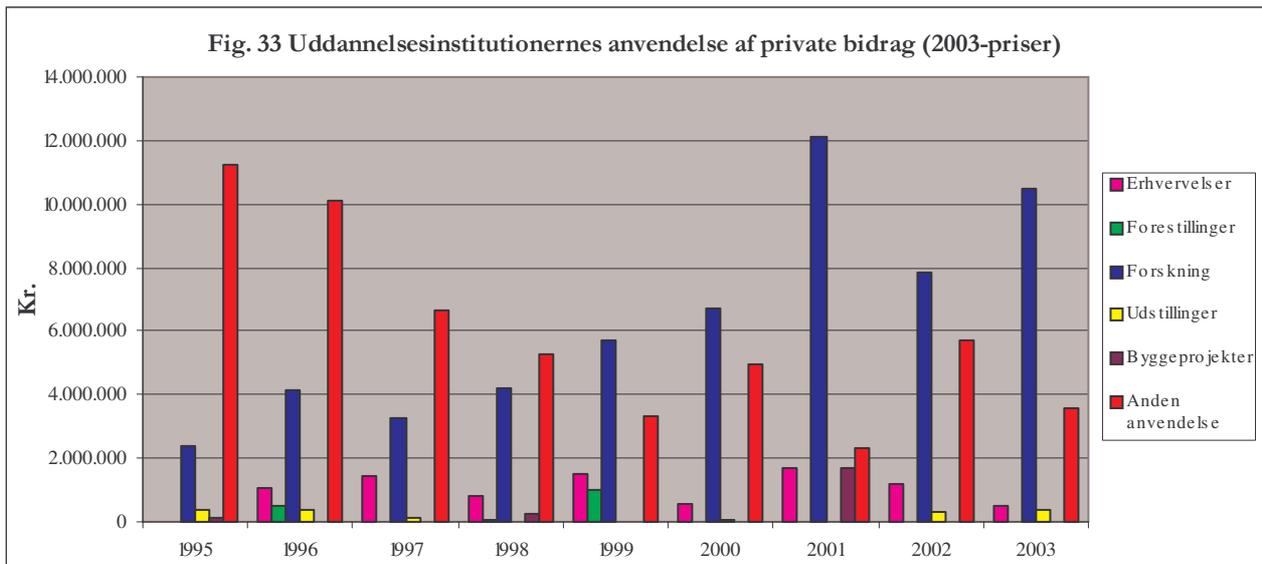

De kunstneriske uddannelserne

De statslige kunstneriske uddannelsesinstitutionernes indtægter er samlet set steget gennem perioden. På aggregeret niveau spiller de statslige tilskud en altdominerende rolle og de private bidrag repræsenterer en meget lille andel af de samlede indtægter, jf. fig. 32. De private tilskud, der modtages, er hovedsageligt i form af donationer.

Der er tilsyneladende sket en væsentlig forandring igennem perioden i anvendelsen af private bidrag på uddannelsesinstitutionerne. Midlerne anvendes øjensynligt i stigende omfang til forskning. Uddannelsesinstitutionerne har imidlertid anvendt kategorien "Anden anvendelse" uforholdsmæssigt meget, særligt hvad angår den første del af den undersøgte periode (jf. fig. 33). Dette kunne være et tegn på, at der mangler præcise oplysninger om anvendelsen af de private midler for den periode. Det vil på den baggrund være vanskeligt at konkludere noget entydigt om den samlede udvikling.

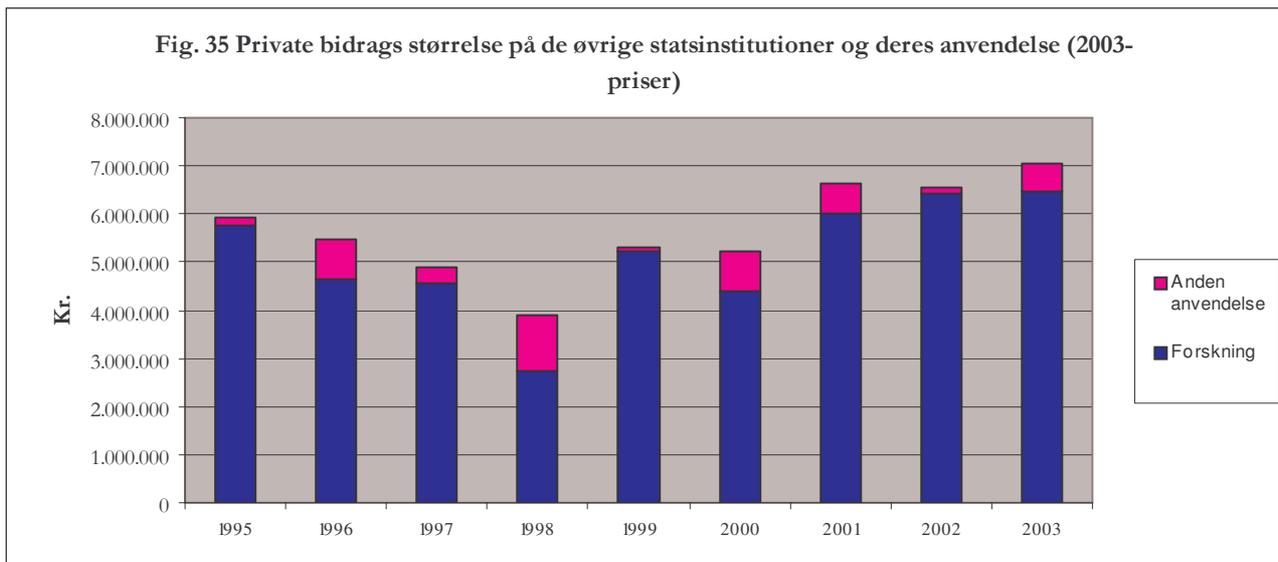
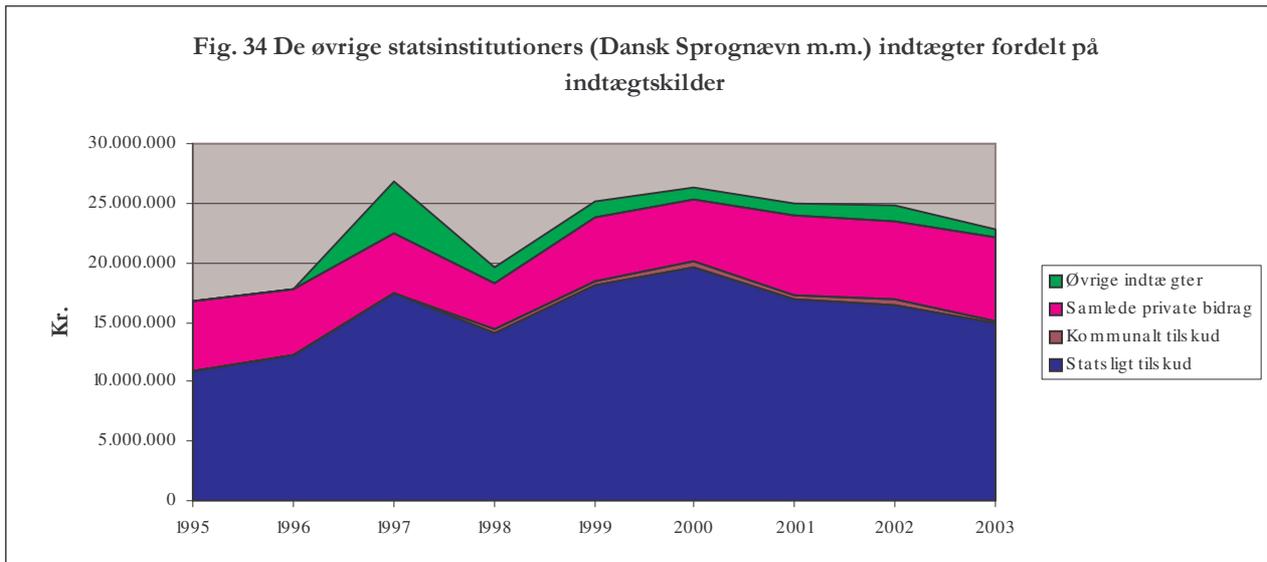

Øvrige institutioner

Kategorien ”Øvrige institutioner” omfatter Dansk Sprognævn, Folkemindesamlingen og Det Danske Sprog- og Litteraturselskab.

De samlede indtægter for denne type af institutioner har for den periode, hvor der findes præcise regnskabsmæssige oplysninger (1999-2003) været relativt stabil med et mindre fald de sidste par år. Private bidrag spiller for disse institutioner en væsentlig rolle, særligt for så vidt angår sponsorater, se fig. 34. De private bidrag er steget væsentligt i løbet af perioden, jf. fig. 35, og anvendes for langt den største dels vedkommende til forskning.

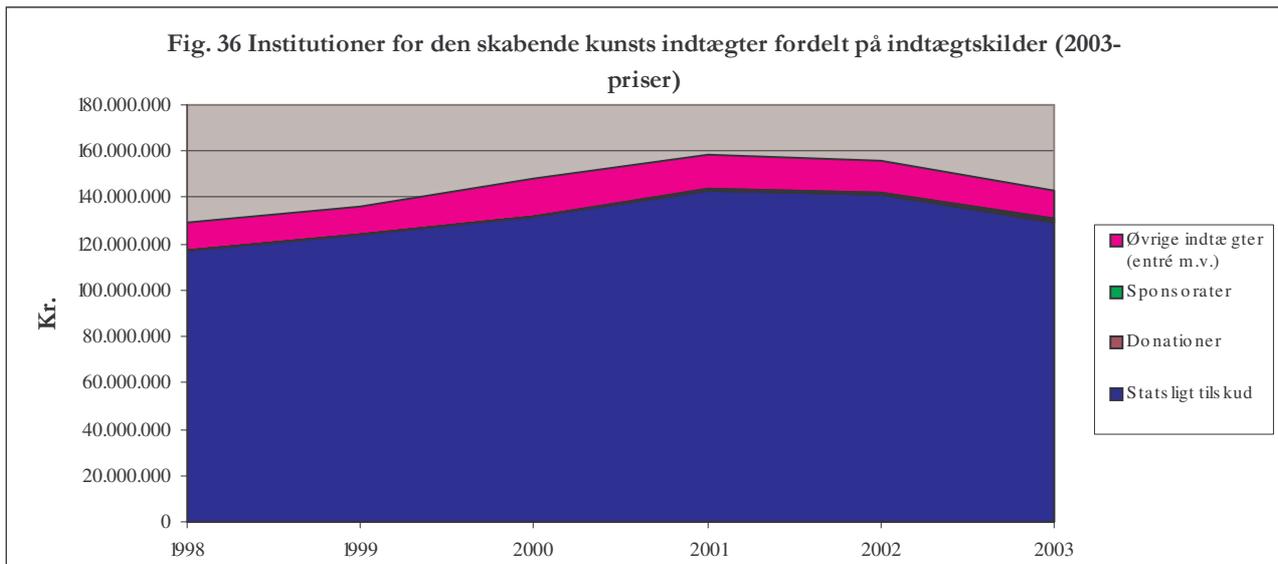
Hvad angår de private bidrag, spiller sponsorater her en meget større rolle end donationer. I procent er det faktisk disse institutionstyper, der modtager langt den største andel af private bidrag. Det skal imidlertid bl.a. ses i forhold til, at det også er en af de institutionstyper, der samlet set har de laveste indtægter med et samlet indtægtsgrundlag på 23 mio. kr. i 2003, sammenlignet med f. eks. 1.084 mio. kr. for teatrene..

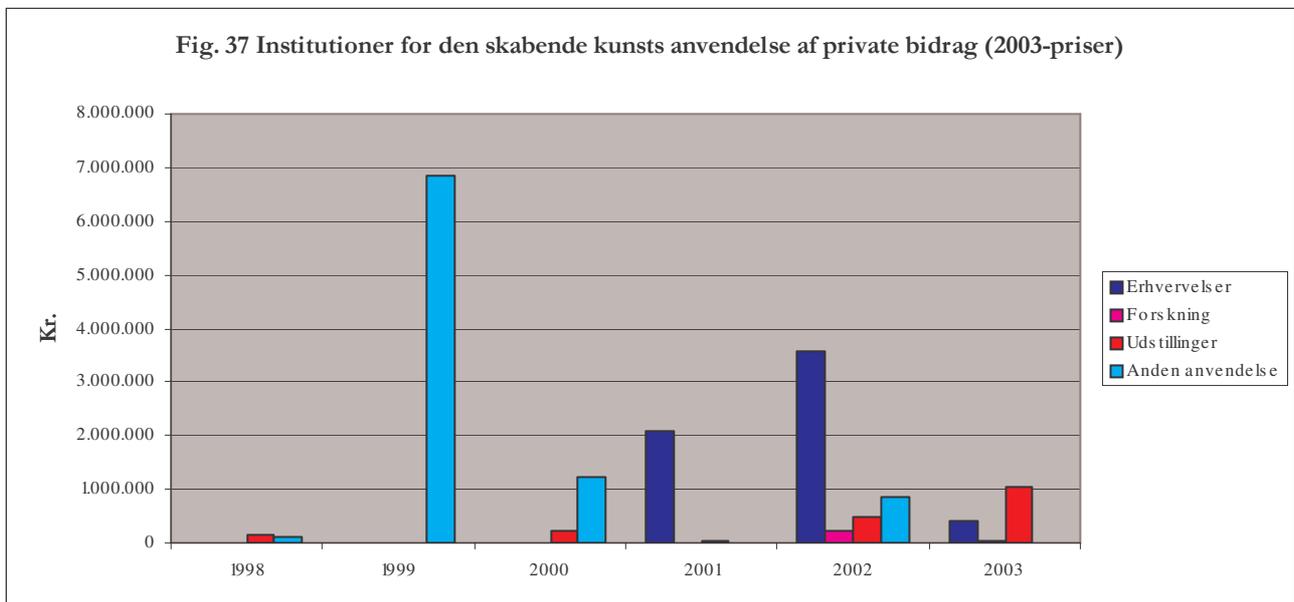
Den skabende kunst

Denne kategori omfatter Det Danske Filminstitut, Statens Værksteder for Kunst og Håndværk, Charlottenborg Udstillingsbygning, Danish Crafts og Akademiraadet.

Indtægterne for denne type af institutioner har været relativt stabile gennem perioden med et lille fald de sidste år, jf. fig. 36.

Det samlede private bidrag til institutionerne i denne type var i 2003 ca. 1,5 mio. kr. og har svinget en del fra år til år. Det er derfor vanskeligt at sige noget entydigt om private bidrags anvendelse på dette område. Som det har været bemærket tidligere, benyttes kategorien ”Anden anvendelse” imidlertid relativt meget, særligt i 1999. Det er derfor vanskeligt at sige noget præcist om anvendelsen i denne sammenhæng, jf. fig. 37.

Afsluttende bemærkning

Undersøgelsen bekræfter, at der ydes væsentlige økonomiske bidrag fra privat side til kulturinstitutionerne i Danmark. Næsten alle statslige og statsstøttede kulturinstitutioner modtager i varie-

rende grad private bidrag i form af enten donationer eller sponsorater. Samlet set er der sket en stigning i kulturinstitutionernes indtægter i de sidste fem år, men indtægterne fra private ligger stabilt i perioden. Museumsområdet udskiller sig ved at modtage markant mere i private bidrag end andre kulturområdet, både i absolutte tal og relativt set.

Kulturministeriet, den 16. december 2004,

Helvinn Høst,
Michael Winding,
Charlotte Vangsgaard,
Kirsten Hermansen.

Bilag:

1. Kommissorium af 21. april 2004
2. Indkaldelsesbrev af 9. august 2004 med enslydende spørgeskema udsendt til alle statslige og statsstøttede kulturinstitutioner
3. Særligt spørgeskema til § 15 og § 16 museer
4. Oversigter over institutioner, der er omfattet af undersøgelsen
5. Tabeller